Nem̃ad on alt lõua poolt otsast kunni keskeni õned, ülli walged, ütlematta kõwwad, liggi 8 jalga pikkad, alt 2 käewarre jäm̃edad ja tihti liggi 200 naele rasked. Neist treitakse ja öweldakse kõikisuggusid asju, kui kammisid, nõelatosisid ja muid nisuggusid riistu. Se kõige im̃elikkum ja tarwilissem lige tem̃a küljes on se tem̃a lot. Se on üks õness, alla pole kokko jookswa nahk kot, mis 6 jalga pikkaks saab, ja kelle otsas al mokkasarnased riistapuud on, misgaga tem̃a pea aego kõiki tehha wõib, mis iñimeñe om̃a sõrmedega teeb. Nendega noppib tem̃a lilleõisi, teeb sõlmi lahti, wõttab korki puddeli pealt mahha, kirjotab, pañeb om̃a issandalle mütsi pähhe, känab ukse lukku ja paiskab iñimeisi ja ellajid mahha, nõnda et nem̃ad eñam üllesstõusta ei mälleta. Se elefant näikse kül rum̃al ja loll ollewad, agga siiski on tem̃a wäga õplik ja tem̃a pañeb kõiki terrawalt tähhele, mis tem̃a ümber tehhakse. Tulleb talle kegi wasto ja ei lähhe se kõrwale, siis õppetab ta tedda kohhe teed temehhele poleks andma. Ta wõttab sedda üllekohtulist reisijad kohhe lottiga kinni, tõstab tedda tule peale ja wappustab tedda seal nõnda kauniste, et kõik tem̃a ümbert mahha kukkub, mis kõwwaste kinni wõtud ei olnud. Siis pañeb ta tedda jälle tassakeisi mahha ja lahheb ta tedda siis minna, kuhho ta tahhab, rahhul selle selletamissega, mis ta tem̃ale andis. Pilkad, lööd, sorkad ehk pettad sa tedda, siis maksab ta sedda sulle wist kätte, ni pea kui ta sedda kohtab. Kurja tem̃a enda wasto ei uñusta ial, selle sees mõtleb ta opis teisiti, kui üks ristiiñimeñe, kes teisele ikka

andeks andma peab. Agga ead tassub ta ka sulle kätte, ärda melega, ilma sedda ial uñustates. Üks perremees pinass om̃a elefanti allati tiggeda melega, lõi tedda ja taples tem̃aga ühte puhko ilma asjata ja andis talle alba toidust. Se elefant kannatas sedda ea tük aega, ehk kül ta jo selle ülle wäga pahhane ollema nähti. Agga kui se perremees ükskörd temmaga wäga ulluste ümber käis, siis lõi ta tedda kohhe tem̃a naese ja laste silmi ees ühhe obiga surnuks, pistis tedda om̃a kihwaga läbbi ja läbbi ja trampis tedda om̃a jalladega purruks. Se waene naene wärrises ja kissendas nuttes temma pole, wõttis wimati siis om̃a kahte lapsukest ja wissas neid temmale, kui ta weel alless kui perro mässas, jalge ette, ja ütles: wõtta, mõrtsukas siis, kui sa mo meest olled tapnud, ka mo lapsukeisi ja mind, kes murretseb eñam nende ja miño eest, kui sa mo meest olled surmanud. Se elefant jäi silma pilk seisma jahmatates, tallitas om̃a wihha, ja wõttis, otsekui olleks ta om̃a kurja jälle eaks tahtnud tehha, sedda wañemat last lottiga ülless ja pañi tedda om̃a kaela peale, andis tem̃ale se läbbi tem̃a issa asset kui perremehhele ja weddajalle, ja ei tahtnud eñam ial ühte teist weddajat sallida, kui sedda last. Kui sa elefantile middagi lubbad, ja sõña ei pea, siis ukkab ta petjat tõeste ärra, kui ta agga tedda kätte saab.

Neid metsast kinni püida ei olle õlpus, sest nem̃ad ei lasse ennast mitte ea melega wangi wõtta. Idda-India maal on pea aego iggal perremehhel kõige wähhemalt üks elefant koddo lojjusseks, kunningatel sadda ehk